

Geschiedenis van het plaatselijk bestuur.

Vóór 1795 (14).

Thorn wordt voor het eerst genoemd in de z.g. stichtingsoorkonde van de abdij (15). In deze oorkonde van 1 Juni 992 deelt Hilsonda - elders Hereswint genoemd -, gravin van Strijen, mee dat zij een "ecclesia" gesticht heeft op haar allodium Thorn, om daar te leven met haar dochter Benedicta, en zij begiftigt deze "ecclesia" met goederen, die nu gedeeltelijk in Nederland, gedeeltelijk in Duitsland en België liggen. Zij deed dit alles met de toestemming van haar echtgenoot, Ansfried, graaf van Hoesl en Teisterbant en later - na de dood van zijn echtgenote - bisschop van Utrecht.

Deze stichtingsoorkonde is misschien niet authentiek. Zij is alleen in afschrift bewaard geblven. Een andere kwestie is, of zij wel als stichtingsoorkonde van de abdij beschouwd kan worden. Men heeft gedacht aan de mogelijkheid, dat er al 'n klooster bestond en dat Hereswint er slechts 'n kerk bij gesticht heeft (16).

Reeds eerder, in een ook al niet geheel betrouwbare oorkonde van 966 (17) neemt men wel aan dat Thorn genoemd is. Hierin schenkt Rooms Koning Otto, I aan graaf Ansfried het markt - en muntrecht te Casallum in de gouw Masalant. Eerst heeft men hieronder Kessel verstaan (18) - andere zagen er Kessenich in (19), terwijl men er later een latijnse vertaling van Thorn in zag (20). Dit laatste klopt echter niet goed met de eerstgenoemde oorkonde, waarin Thorn een allodium van Hereswint genoemd wordt, en ook niet met een oorkonde van 1292 (21) waarin de namen Thorn - althans het bijv. naamwoord "Tornensis" en Casallum naast elkaar gebruikt worden, voor twee onderscheiden plaatsen.

Al is de oorsprong van Thorn dus niet zeker bekend, zijn betekenis heeft het zeker te danken aan de abdij die vóór of in 992 is gesticht en die ± 1200 hervormd werd tot een kapittel. (22).